

Előfizetési feltételek:

Fizetendő Debreczenben.
Egész évre . . . . . 2 frt.
Fél évre . . . . . 1 „
Községeknek . . . . . 62 kr.
Egyes szám ára 4 kr.

Szerkesztőségi és kiadói iroda:

Rózsá-tér 16. sz. házban, (kenyér-piac).
Vilmos söröcsarnoka szomszédságában.)
Kéziratok vissza nem adatnak.

DEBRECZEN-NAGYVÁRADI

ÉRTESÍTŐ.

TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Felelős szerkesztő: NYIRI GÉZA.

Hirdetési díjak:

Négy-hasábbos petit sorért 8 kr.;
többesóránál 6 kr.
Nagyobb és többszöri hirdetéseknek igen kedvező engedmények tételnek.
Bélyegdíj: milderbeigatásért külön 30 kr.
„Nyiltér“-ben megjelenő közlemény minden petit sora 15 kr.
Hirdetések és előfizetések helyben a kiadó hivatalánál, Csáthy Ferenc, Telegdi K. Lajos, Budapest: Goldberger A. V., Blockner J., Eckstein Bern. és Haasenstein és Vogler, Bécsben, Prágában Haasenstein és Vogler, A. Oppalik, Schaleck H. és Párisban, Hamburgban Majnai-Frankfurtban: G. L. Daube és Mosse Rudolf hirdetési intézetében fogadtatnak el.

Városunk és a főváros.

Debreczen, 1898. márczius 19.

Szinte hihetetlennek tetszik nekünk, a midőn azt halljuk, most is élő s nem is nagyon tul idős emberektől, hogy fővárosunkból Debreczenbe, vagy innen oda, két hét is kellett a míg leutaztak, még pedig sok-sok bajjal és vesződséggel.

És ma 4 óra és 36 perc kell ehhez a hosszu utra és minő kényelem! Az ember csak nem a gondolat gyorsaságával szegi át a magyar haza legmagyarabb táját s ki se pihenheti a fővárosi izgalmakat, mikor átrobog vele a prüsszögő gép a Nagy-Kunságon, a Hortobágy mellett s az egész 220 kilométernyi ut egy rövid álomként tűnik föl.

Ámde odáig haladtunk, hogy ezt is sokaljuk; az a törekvésünk, hogy minél közelebb jussunk a fővárosunkhoz és minél sürűbb, minél rövidebb időbe kerülő legyen az érintkezés vele.

Érdekes, hogy a fővárosi és külföldi lapjainkat mi sokkal később kapjuk meg, mint a hasonlótávolságra fekvő más helyek, kisebb és jelentéktelenebb városok, sőt hamarabb hozzá jut aránylag M.-Sziget is, a mely még egyszer annyira van a fővárostól, mint Debreczen, de vele Miskolczon át — a reggeli postát tekintve — előnyös összeköttetése van.

Az a vonat, mely a fővárosi reggeli lapokat s este 6 órától feladott leveleket hozza a fővárosból 3/4 10 órakor indul, tehát a hírlapok megjelenése után több mint négy órával és ide ér d. u. 3/4 4-kor. Nem hosszu ez a 6 óra, de hát csak az a baja, hogy későn kezdődik s így jókor nem végződhetik, már pedig a nagy közönségre nézve nem csak nem közönyös, de igen nagy jelentőségű, hogy ha pár órával előbb juthatna a lapjaihoz, leveleihez, küldeményeihez. Mert mindössze is mi kellene ahhoz hogy elérhető legyen?

Egy kis jó akarat az erre hivatott helybeli ipar és kereskedelmi kamara részéről, hogy megtegye a helybeli üzletvezetőséggel karöltve a kezdeményező lépéseket arra, hogy a

vasutak menetrendjének megállapításakor Debreczen város és környékének érdekét vegyék figyelembe s a fővárosból a reggeli postát szállító vonat ne 3/4 10-kor, de 6 órakor induljon s így délre a lapok, levelek megérkeznek s a délutánok első óráiban elkészíthetők volna.

Nem hisszük, hogy ez kivihetetlen volna és nem is képzelünk a mai fejlett közlekedési viszonyok mellett oly akadályokat, a melyek gátolni tudnák ezen közhasznu indítvány keresztül vitelét.

De persze, ha nincs kérelmező, hát nincs is mit teljesíteni. Oda fent azt hiszik, hogy tökéletesen jól van minden, úgy, a hogy van és a nem is képzelt, — pedig létező — bajon nem segíthetnek.

Hiszen igaz, igaz, hogy az ipar kamarának is sok a dolga, a tisztviselői el vannak foglalva sok mindennel, de azért felkérhetnének valakit, hogy tanulmányozza — de ne évekig — ezt a dolgot, a mely különben már felszínre volt hozva és még az év végére nyélbe lehetne ütni a dolgot, hogy már a téli menetrendben új beosztás érvényesüljön, mely városunk közönségére nézve sokkal előnyösebb fog lenni.

Nagyon kívánatos volna, ha nem térnének napirendre e dolog fölött a legilletékesebb körök.

Némó.

Megnyitó beszéd,

melyet Komlóssy Arthur városi főjegyző és a kör elnöke tartott a „Petőfi dalkör“ megnyitó ünnepélyén a „Bika“ szálló dísztermében 1898 márczius 15-kén.

Tisztelt Petőfi-dalkör, nagyérdemű ünneplő közönség!

„A fájó múltat, vidám jelent s jövőnk reményeit dalban zenéjük el!“

E jelleg van felírva egy debreczeni dalszerzőmny czimláján, mely kora ifjúságom óta szüntelen arra emlékeztet, hogy Debreczen a dalművészetnek édes hazája, Istenből megáldott földje. Hol e szívet lelket nemesítő, a magyar hazafias érzést ápoló foglalkozásnak szeretete mellett az igyekvést, a finomabb izlést és versenyképességet nagyban emelte az, hogy egyes kiváló zenekapacitásokat nem is említve, városunk művelt közönsége nem csak kedvelője a magyar zenének és dalnak, hanem erősítő és térsi tehetséggel is bír. E közönséget nem lehet

puszta külsőségekkel kielégíteni, a debreczeni kritika nem tűri a tehetetlen vergődéseket, még a középserűseket sem — de annál inkább tudja megbecsülni a jót, méltányolni az igazat, értékelni a valódit. S ez így van nálunk minden téren, az ipar és képzőművészeteknél — s mint önkön nagyon jól tudják — még a színművészet terén is.

A dal mezejére térve vissza, eleink már századokkal ezelőtt megalapították és Collégiumunk országos híressé lett énekkarát, az u. n. *„főiskolai Cantust“*. S a debreczeni polgárság, ez ifjúsági énekkart annyira megszerette, hogy igen érzékenyen esett azt a nagy szünidők alatt is nélkülözni. Csaknem életszükségletévé vált városunk lakosságának a dal s így nem lehet csodálni, hogy kedveltebb testület a főiskolai énekkarnál alig létezhetett azon időben.

Ez adta meg az eszmét néhány évtizeddel ezelőtt, hogy Debreczenben a főiskolai ifjúsági kántuson kívül önálló férfiakból állandó dalegyesület létesíttessék. S buzgó eleink fáradozásainak hosszas, kitartó küzdelmek után végre sikerült is egy ily egyesület létrehozni, mely először *„dallárda“*, majd *„dal és zene-egylet“* s végül a mai *„Városi dalegyelet“* czim alatt egyike a Magyar haza legkitünőbb dalegyeteinek, mely oly sok diadalt aratott már nem csak hazánk határain belül, de utóbb azon kívül is. E dalegyelet városunknak méltó büszkesége, melyhez engem nem csak alapító tagsági minőségem, de családi tradíciók is erős kötelekkel csatolnak.

S hogy mégis — az elmondottak dacára, mi szükség van egy újabb dalkörre, akkor, midőn a főiskolai énekkaron és a most jelzett nagy dalegyeleten kívül még két iparos ifjúsági dalkör is működik városunkban, hogy miért láttuk én és többi igen tisztelt tagtársaim szükségét és jogosultságát a *„Petőfi-dalkör“* létesítésének — arra feleletem igen egyszerű és érthető lesz.

Szükségesnek és hézagpótlónak tartottuk ezen — a dal iránti lelkesedéstől áthatott ifjak alkotta kört épen azon oknál fogva is a többek között, mert nem akarjuk, — nem akarhatjuk kitenni Debreczen városát oly eshetőségeknek, — mint ez a millenáris év nyarán és a múlt év Augustus havában is megtörtént, a midőn a szünidők miatt a főiskolai kántus a nagy dalegyelet pedig külföldi utja miatt nem volt a városban, hogy az egyszerűbb nyilvános alkalmaktól elkezdve — a legmagasabb és fényesebb országos ünnepélyekig — nélkülözni legyünk kénytelenek egy *„állandó, jól betanult énekkart“*, mely ünnepeink komolysága és méltóságának megfelelően.

Indított pedig ezenkívül még engem és tagtársaimat, hogy e dalkör zászlaja alá sorakozzunk — az is, hogy e lelkes ifjakat nemes törekvéseikben, a magyar dal művelésének szándékában támogassuk, erősítsük, biztassuk. Mint a hogy támogatottak, buzdították apáink 30 év előtt azon ifjakat, kik a mostani nagy dalegyeletet megalapították, mint a hogy élére állottak, vezették lettek nekik is, dacára minden kicsinyléseknek, a sok gáncsnak, akadályoknak, melyeket lépésről lépésre leküzdöniök kellett, míg végre azon dicső magaslatra jutottak, melyen *„ma állanak!“*

A kezdőt, a gyengét mindig pártolni kell, pártolni, buzdítani és támogatni, még akkor is, ha ez az erősebbnek nem találkozik egészen tetszésével, vagy ha közönyösen, hidegen fogadják is a gyengék szárnypróbálgatásait; mennyivel inkább pártolni kell, ha a támogatás oly nemes szándékokat ér, minő a Petőfi-dalkört megalakított ügybuzgó ifjaké volt.

Önzetlenül, hiúságtól és feltűnni vágyástól menten, egyedül a dal mindenhatósága által vonzatra — fáradságot és áldozatotak nem kímélve állott össze dalolni — a dalművészetben nagyobb képzettséget nyerni s ezáltal úgy magokat mint másokat nemesen gyönyörködtetni — e lelkes ifjak kised csoportja.

S e helyütt engedjenek meg kedves hölgyeim és tisztelt uraim, — ha egy ifju dalkörnek első, ünneplés megnyitó estélyén már is *„történetről“* beszélnek — t. i. ha röviden elmondom a *„keletkezés történetét“*.

E lelkes fiatal emberek élén *Borús Béla*, a dalkör jelenlegi alelnöke állott, ki támogatva ügybuzgó társai és biztatva Fentzl Rudolf karnagy ur által, 1897. Augustus 14-én *„értekezletre“* hivta össze a dalosokat — kik felosztván egymást a különböző hangok szerint — első betanulásra a *„Nyisd ki rózsám leveles kis kapudat“* kezdetű népdalt választották. Ettől fogva többször jöttek össze s kezdetben a Kis-Kossuth-utcán bérelt szobában, majd a városi tanács jó indulatából egy városi épület üres termében tartották gyakorlataikat. A zongora-béreltet, hangjegyek beszerzését, fűtési, világítási s egyéb költségeket saját zsebükből fedették s ezen első időben a derék Fentzl Rudolf minden díj nélkül tanította őket s végezte a sok fáradság, türellemmel járó karnagyi teendőket. Ez *„önzettel“* s a mai világban oly ritka eljárásáért neki előismeréssel tartozunk.

Nyilvánosan még nem szerepelhetett a dalkör, csak kivételes alkalmakkor mutatta be haladását, szerenádokkal tisztelvén meg azokat, kik pártolásra érdemesítették. — Elérkezett azonban az idő, hogy tömörülve, testülettel alakulásáról is komolyan gondolkozzék a kised gárda, hogy ez által életképeséget nyerjen s a rendszeresen megalakult, alapszabályokkal bíró egyesületek között jogosan helyet foglalhasson. — Így született meg az eszme, hogy megalakítják a *„Petőfi dalkört“*, ez elnevezés által mintegy örök időkre biztosítani akarván az egylet fennállását, mert a legigazabb magyar dalnok neve halhatatlan! és Csokonai városában, Debreczenben — saját szülőtte, legnagyobb költő fia: Csokonai Vitéz Mihály után — legjobban lelkesíti az ifjú szíveket, a lánglelkű költő, a honszeremmel *„petőfi“* a szabadságharc viharmadara — a *„Petőfi Sándor“* neve!

Többi része a dalkör történetének már igen rövid és ösmeretes. — Az alakuló közgyűlés alapszabályaink leérkezése után, a midőn 25 működő, 4 alapító, 63 rendes és 5 pártoló tagja volt az egyesületnek 1897 december hó 12-dik napján tartott meg s azon a jelenleg is működő tisztikar és választmányra bízott a dalkör ügyeinek vezetése. — Az első választmányi ülésen kimondott, hogy nyilvánosság elé csak akkor lép a dalkör, ha leg-

ember Miatyánkja; a vége már káromkodássá válik s nem szerzi meg a németnek az örök üdvösséget.

Bárándi Miklós következetes maradt magához. Asszony nélkül vásott el a száze első fele életéből, a másik felét meg épen botorság volna egy fehérszemes belbélődéssel megkeserítenie. Annál könnyebben válik meg a világtól, ha a halál forspontját küld érte: legalább nem kell boldogtól boldogtalantól elbucuzni.

S ebből az elhatározásából az agglégény egy hajszálnyt sem engedett — még a Seper Lászlóné szép szeméi kedvéért sem.

Pedig hát a tetszetős özvegy eleget csufondároskodott vele. Hányszor nem ígérte, hogy szerez neki olyan helyre menyekskét, hogy egy harmincz esztendő embernek a szeme is szikrát hányna utána. Hanem Bárándi Miklós mindig azt hajtotta, hogy sokkal nyugalmasabb az élet emigy. S hogy Sepernét még jobban lefegyverezze, hozzátette még:

— Aztán ha megházasodnám, akkor már a hugomasszony szép szemében se volna már szabad gyönyörködöm. Pedig én ahhoz már úgy hozzá szoktam, akár a tajtpipámhoz, beteg lennék bele, ha nem tudnék mindennap rá cselekedni.

Ármányos ember kend, hallja-e Miklós bátya? — nevetett fel Seperné jóízűen — hanem azt hiszi kelmed, hogy én csak azért vagyok a világon, hogy a szemeit rajtam legeltesse? Jól jársz. Hát tudja-e, hogy férjhez megyek?

— Jaj! hugomasszony, az istenért — pattant föl Bárándi Miklós — csak nem beszél komolyan? — Nem-e? De beszélék biz én. Meguntam már ezt a hosszu özvegyiséget. Azt gondoltam, jó lesz változtatni rajta.

— Hát kihez akar hozzámenni? — Azt most még nem tudom, félesztendő mulva majd elválik. Addig keresek valakit. — És biztos benne, hogy talál? — Ejnye, Bárándi uram, — szólt az asszony méltatlankodva — ezt nem vártam magától. Hát

olyan utolsó asszony volnék én már, hogy rajtam már senki meg ne akadhata?

S ezzel oda állott büszke méltósággal Bárándi Miklós elé.

— Az agglégény alig merte a szemét fölemelni rá. Önkénytelen morogni kezdett, mi körülbelül így hangzott:

— Persze, hogy no... hitemre mondom, még mindig szép... csak azt akartam említeni, hogy hát izé, hugomasszonyomat kevesen ismerik itt a falun... no tudja, mit akarok mondani.

— Falun, persze, hogy falun nem találkozik vőlegény — felelt Seperné — hanem ha itt nem találkozik, majd kerül városban. Hirdettem magamat.

— Hogyan érti azt, hugomasszony?

— Ugy, hogy beletétem az újságba: Egy harminczhat esztendő még csinos özvegy harmincznegyven ezer hozományyal...

— Hagyja el hugomasszony — kiáltott fel kétségbeesetten Bárándi — az Isten szereimére! bolondot csak még sem csinál magából.

— Manapság az a divat.

— Divat ide, divat oda, csak azt ne tegye édes lelkem, hugomasszony.

— És miért ne tenném? — Kérdé Seperné kaczer moslylyal.

— Miért? Hát azért, mert jó bornak nem kell czégér — nyögte Bárándi.

— Köszönöm a bókot, kedves rokon, hanem ha még úgy meggondolom is a dolgot, mégse tehetek máskép.

— És nevétség tárgya lesz.

— Tudja bizonyosan?

— Tudom, persze, hogy tudom — szólt Bárándi hévvel — akasszanak föl, ha nem igazat beszélék. Sokszor hallottam az apámtól hogyan járt Sándor gróf Bécsben.

egy hosszu napon keresztül, hogy tessék aranyat venni, darabja csak két krajczár. S mit gondol hugomasszony, talán eladta? Eleven ördögöt adta. Kettő keit el belőle mindössze. Mert hogy igenis, a jó portékának a sok lárma, reklám ért.

— S azt gondolja kend, hogy minden hirdetés mellett is hoppo maradok?

— Azt, igenis azt gondolom. Mert slppal, dobbal nem lehet törökök fogni — fejezte be Bárándi. Seperné elgondolkodott, rövid vártatva megint megszólalt.

— No jól van — mondta csöndesen — megfogadom a szavát, nem hirdetem magamamat; de ha mégis hoppo talál maradni, az a maga lelkén szárad. Kend lesz akkor felelős, hogy egyedül busulom végig az életemet.

— Ne féljen lelkem, hugomasszony, felelek én az Uristen előtt azért.

A párbeszéd abban maradt. Bárándi Miklós elszármazott a faluból; messze lenn Tolnában akadt dolga egyik birtokán. Félesztendő is beleritt, hogy megint fölkereste kedves rokonát, Sepernét.

S az özvegy biz még most is özvegy volt. — Mikor Bárándi Miklós belépett hozzá azzal fogadta, hogy kegyetlenül rárontott.

— És maga még mutatni is meri magát nálam!? — kiáltott Seperné kitörő haraggal — ez hát hallatlan impertinencia! Hallja-e Bárándi ur, ez hallatlan imper...

— Hallom no — szakította félbe az érkezett kissé zavartan — csak egyszerre be ne kapjon mindjárt no. Mit is vétettem hát voltaképen hugomasszony ellen, hogy így feni rám a fogát?

— Meenyel arkangyalok! — sopánkodott a csinos özvegy — még kérdezni meri! Mit vétett? Hallatlan!

— Igenis hogy kérdem.

— Hát igenis, magának köszönhetem, hogy meg most is petrezselymet árulok özvegyiségom

TÁRCSA.

A rokonok.

Hogy rokonok voltak, az szent igaz; hanem, hogy mi szegről, mi végről? azt csak a teremő Ur-isten tudná megmondani. Régi szokása már a magyar embernek, hogy a familiálát majd minden valamire való más nemzetséghez hozzá férczeli, ha jobban nem, hát legalább is egy komasági, vagy sógorsági öltés erejéig.

Hanem azért mind rokonság számba megy. Bárándi Miklós is ilyenképen formálhatott magának just ahhoz, hogy özvegy Seper Lászlónét kedves hugomasszonynak szólította.

Ki volt az első Bárándi Miklós?

Hm... ha azt olyan könnyű volna elmondani. Az agglégényekről vagy semmit, vagy igen sok bolondot kell regisztrálni. Hanem én megalégszem Bárándi Miklósnak azzal a legvastagabb bolondságával, a miért egy félszázadot hagyott elmeuni az életből s mégis meg nem házasodott. Pedig hát eltarthatott volna egy asszonyt s hegyébe vagy nyolcz-tiz gyereket, csak hogy olyan leányzó nem találkozzott, ki megkérte volna az ő kezét s neki meg kisebb gondja is nagyobb volt annál, hogy sem a vászon-cselédekkel vesződjék. Ismerte őket. Azok már megszokták, hogy szép szavakkal puhítsuk a szívük táját, mint a fénylő sugar puhítja tavasszal a fagyos föld hátát — csak azután bujik ki alóla a sárga kankalin.

Bizony hogy a szegény ember fiának is sokat kell szószátyárkodnia, míg a leány szíve kinyilatkozik.

S Bárándi Miklós ahhoz a mesterséghez nem értett. De nem is akart érteni hozzá. Nem azért nőtt be a feje lágya, hogy szoknyaostromokkal vesződjék. Okosabbat is tetet helyette.

A világ mégis gunyolta érte. Hanem rajta a guny oly kevéssé fogott, mint a németen a magyar

alább 10 alapító és 100 rendes tagja leendő — miután várakozásunkban szerények voltunk, a határidőt a szabadság, egyenlőség és testvériség e három dicső eszme felszentelt napjára — *Márczius 15-dikére* tűztük ki. — Avvagy nem természetes, nem önként kínálkozó volt-e, hogy a Petőfi dalkör első ünnepélyes megnyitóját estélyét — *Márczius 15-re* — a *Petőfi napjára* tette? *E napra, — mely nap — ha a világ kereke megfordul is — olthatatlanul van bevéve minden magyar ember szívébe!* Nem viselnék méltóan e dicső nevet, ha ezt elmulasztottuk volna!

Szerénységünk a dicső napnak megbecsülését valóban bőségesen megjutalmazva látjuk a nagyérdemű közönségnek ünnepélyünkön ily szép számban megjelenése s a pártolónak oly váratlan mértékben nyilvánulása által; mert a legnagyobb örömmel jelentem a mai ünnepélyes pillanatban, hogy a *Petőfi dalkörnek* 32 működő, 36 alapító, 240 rendes és 12 pártoló, összesen tehát 320 tagja van, — oly szám ez mélyen tisztelt ünnepelő közönség, mely a legszebb reményekre jogosíthatja, életképességet, biztos jövőt ígér s a legelőkelőbb felvirágzását helyezi kilátásba egyesületünknek.

S mindezekért Neked mondunk köszönetet, a te megdicsőült szellemednek és halhatatlan Nevednek, — melyet hiába fel ne vettünk légyen — *Petőfi!*

S érjenek bennünket bár sorscsapások, fenyegetse bár vezér és pusztulás imádtott hazánkat és drága nemzetünket, nem fogunk csüggedni, — küzdeni fogunk; és leveretve újra felkelünk és új erővel támadunk; mert hiszen Te tanítottál bennünket, Tied a szent íge — mely lelkesíti, tűzbe viszi, halál megvetésre készíti a nemzetet, Te mondd, hogy:

„Talpra magyar!”

HÍREK.

Az ablakok költészete.

Zsongás támadt a csillagok alatt. Hazafelétérő kicsiny madárkánk roppant seregeinek dicsőhimnusa az, melylyel a két hazájok közül az igazit üdvözlük.

Felcsókolta a tavaszi napsugár a hóhalom alól a kis ibolyák: kát a szabad erdő ölen termett egyszerű bájával s utánzóhatatlanul kedves illatával messze tulszárnyalja az — üvegházban született társait.

Szép nyulánk, nagy üvegtáblájú ablakok nyujtanak egyébként gyönyörű látványt.

A késő tavasz van megelőzve egy pár hónappal bennök. A sok szép és száz színű cserepes virág, magas fíxukok közül csakagya néz ki a járókelők felé, barátságosan inogva nyíló virágaikkal, zöld leveleikkel, mint ha örülnének a viszontlátásnak.

Jó kedvű mosolyog rájuk a tavaszi kék égről lesikló tüzes napfény és a szemlélőben önkénytelen is édes sejtés, édes ábránd, vagy édes visszaemlékezés ébred...

Egész költészet ragyog ez ablakokban. A fíxuk a jácintus, az ibolya, a mályvák, szegfűk és a többiek, együtt egy fenséges, szinben és illatban beszélő gyönyörű vers gyűjtemény — remek íróktól.

De az ablakoknak még más költészete is van. A mit leirtunk fentebb az a jövő, a mit leirunk a múlt — költészete. De a közel múlt!

Azok a vidám kaczagó éjszakák, a mikor a báltermekben hangzott a zene, mikor a keringő dalamán szédületesen repültek a kipirult párok, mikor a kebel a keblen pihegett és a mikor szem szembe nézve oly csodás dolgokat mesélt két ifju szív ébredő szerelmeiről...

Ebből az időből maradtak még azok a selymes csokrok, a melyektől nehéz s nem is lehet

gyékényén; az arczom behervad, a hajamba fehér szájakat lop a méreg, végem lesz nemsokára, tisztára végem: nem kellek majd már senkinek. Oh! én szerencsétlen!

— Szerencsétlen vénasszony! — gunyolódott Báránki Miklós kaczer mosolygással.

— Bolondot ne csináljon belőlem, mert kikaparom a két szemét — fenyegetőzött a kardos asszony.

— Akkor is kikaparja, ha azt találom mondani, hogy na... ha már senkinek se kell, hát... izé... kell énnekem: Isten neki és elveszem hugomasszonyomat.

Nehezen ment, hanem Báránki Miklós mégis kihozta a dolgot végtére. Kicsit hátrább lépett, hogy netáni veszedelem esetére jobban meggyelhesse a csinos özevgy körömképleteit.

Hanem csöpp veszedelem se jelentkezett. A haragos menyecske ajkai boldog mosolygásra húzódtak s olvadó hangon szót a félnék Báránkihoz:

— Tehát a kezemet kéri?

— Azaz hogy hugomasszony — hebegte Báránki majdnem megbánva okatlan hirtelkenedését — vizagstalan akartam, meg ha csakugyan vétettem volna... majd izé, ha más nem találkozik... igen, rászánám a fejemet...

— Szóval hát komoly szándéka van?

— Ko- komoly, rettenetes komoly.

— Akkor hát jöjjön és csókoljon meg.

Báránki érezte, hogy a hurok a nyakán van. S az asszony mind szorosabbra fonja. Hiába himelhámol. A szép özvegy odaáll elébe. Szemében perzselő tűz ég, piros ajkai olyan kívánatosan mosolyognak... S mit tehetett volna szegény Báránki Miklós? Behunyta két szemét és a következő pillanatban olyan czuppanás hallatszott, hogy a kanári ijedten hagyta abba az éneket s borzolt tollal nézte, hogy mi történik a szobában.

talán egészen megválni mindenkinek, mert hiszen minden egyes virág egy édes emlék, mely a szívből hangokat kelt és álmokat varázsol.

Pedig azok a szép drága csokrok nagyon hamar hullanak, hervadnak, bánatos ellentétül a szobában kinyílt, pompázó új virágoknak.

De a hervadó virágoknak is megvan a költészete.

Ábránd kötötte őket csomóba, ábránd van szájai közé fonva és édes ábránd kíséri szertehullásukat...

És oly kedves nézni az ablak költészete. A mint a kaczagó éjszakai bájos emlékei sietnek a megsemmisülés felé és a mint újjeletet, új reményt keltenek az ujak...

Csak nyilatok, csak hervadatok szép bájos virágok... Ekei vagytok a természetnek, édes költészete a hétköznapoknak.

— **Isteniszteletek.** Ma (vasárnap), márczius 20-dikán az ev. ref. templomokban az isteniszteletek a következő rendben tartanak: nagytemplomban: Szilágyi Imre s. lelkész; kistemplomban: Csátoros Albert s. lelkész; újtemplomban: Mitrovics Gyula lelkész; ispotály templomban: K. Tóth Kálmán lelkész; városi szegényház: Békely Lajos s. lelkész által.

— **A nagy nap emléke.** Debreczen város közönsége önmagához méltón ünnepelte meg márczius 15-ét. Nem vagyunk abban a helyzetben — lapunk szük keretére való tekintetből — hogy az ifjuság s főképp egyes tanítványok lefolyt ünnepségekről részletesen megemlékezzünk. Dicsérettel, elismeréssel jelezük, hogy az összes iskolákban — felekezeti különbség nélkül — a legszebben sikerültek az előadások. Látható volt, hogy az iskoláknak van gondja a hazafias irányban való nevelésre. A polgárság részt vett a felekezetek temelomaiban tartott isteni szteletekben. Ugy a főiskola udvarán, mint az emlék-keremben, valamint a városháza előtt lefolyt ünnepségeken roppant, 10,000 nél is többre tehető tömeg jelent meg s különösen a városháza előtti ünnep volt nagy hatást keltő. Dr. Bakonyi Samu előlébeszede, mint egy fiatal jogász lelkes szavaiata óriási tetszéssel lett fogadva s a közönség jóval 4 óra után a Kossuth-nóta éneklése mellett vonult hazafelé. — Este volt az agg honvédek bálja, melyen a nagy dalárda és a főiskolai énekkar adták elő legszebb hazafias ének-darabjaikat s a „Bika” szálló nagy dísztermében meg a Petőfi-dalkör mutatkozott be, melyről külön emlékezünk meg. — Aztán volt több összejövetel, hol a felkészültök és szavaltok villanyozták a megjelenteket. Az összes ünnepségek a legnagyobb rendben folytak le és a hangulat a debreczeni közönség méltóságához illő komoly és lelkesült vala.

— **A Petőfi-dalkör** — ez ifju daleytesületünk *Márczius 15-én* tartotta meg első ünnepélyes megnyitóját estélyét az „Arany Bika” szálló dísztermében. A meghívást és műsort már részletesen közöltük lapunk ma egy heti számában. Az estély lefolyása és a dalkör ezen első fellépésének sikere várakozáson felül meglepő eredményű volt, — a mit különben is biztosított azon ritka mértékben nyilvánuló érdeklődés, az a feltűnő pártolás, mely a tagok belépésének tömeges szaporodásában nyert leginkább kifejezést. Az esti 7 órakor pontosan érkező vendégeket a figyelmess rendezőség a díszterem előcsarnokában fogadta és a hölgyeket karon vezették be a dalkör ifju gavallér tagjai. A díszteremben a dobogó a hangversenyekhez legcélszerűbb helyen volt felállítva, a legszebb déli növényzettel ékesítve, mely *Heykal Ede* műkertészettét dicséri. A zászlók és drapéria díszítések között *Petőfi Sándor* életnagyságu olajfestésű arcképe ragyogott — a szélesen kihajított fehér gallérral — mely kép *Kovács János* akadémiai festőnk művészi ecsetje alól került ki. Az asztalok 200 terítéssel egészen megtelek a kör tagjai és vendégeivel, az asztalain *Komlóssy Arthur* elnök — *Kiss Aron* és *Wolajka Nándor* püspökök között ült; ezenkívül ott láttuk *Lengyel Imrét* — a nagydalárda díszelnökét, — *Komlóssy Dező* nyugalmazott törvényszéki bírót, *Bészler Károly* árvaszéki elnök és *Király Gyula* tanácsnok, *Szabó József* főszámvévo, *Török Gábor*, *Máthé Miklós*, *Dr. Megyaszay Dező* és *Miklós*, *Medgyessy Lajos* és több városi tisztviselő urakat, *Dr. Bakonyi Sámuel* és *Dr. Benedek János* ünnepi szónokokat, *Dr. Bartha Béla* jogtanár, *Vattay Géza*, *Hantel Vilmos*, *Balogh Zsigmond*, *Csatth Zsigmond*, *Grünwald József* és *Komlóssy Miklós* kamarai hivatalnokok, *Jeney Miklós* r. k. fogalmazó, *Máthé Albert*, *Szabó Kálmán*, *Bechert Manó*, *Kovács József* és több urakat közéletünk köréből. A páholyok telve a legszebb hölgyközönséggel, valóban szép képet nyújtottak. A műsort a *Magyar Testvérek* Bánk-báu c. opera nyitányával kezdték meg, majd a dalkör állott fel — nyilvánosan és ily szép közönség előtt — fennállása óta első ízben az emelvényre. Igazán jó benyomást tett a 32 csinos ifju a szemlélőre, kik a dal szeretete által vezetve, lelkesen égő szemekkel figyelték a karmester *Fenczel Rudolf* ütényeit. A szózatot érzéssel, meghatóan és erős kifejezéssel énekelte el. Ezután *Komlóssy Arthur* elnöki megnyitóját következett, — melyet — beleszóva a dalkör keletkezésének történetét is — az emelvényről adott elő, körülvéve a dalkör működő tagjai által s midőn beszédét e szavakkal végezte, hogy: Talpra magyar! a daláról rázendítették Petőfinek örökbecsű *Nemzeti dalát*. Az elnöki megnyitóját egész terjedelmében lapunk első lapján találják meg olvasóink. Dalkedvelő városunk kulturális életében igen fontos mozzanatokat tartalmaz e megnyitóját és napi lapjaink is kivétel nélkül közölték — habár kivonatban — hasábjainkon. A *Medgyessy Piroška* kisasszony szépen előadott szavaiata — a költő és királyról — sűrű tapsokkal lett jutalmazva, tisztelői pedig szép virágcsokorral kedveskedtek városunk ez egyik legszebb hölgyének. Ezt követte a Huber Károly „*Őseink emléke*” című gyönyörű dalszerzeménye, mely ragyogó fénypontja volt a koncertnek, oly szépen, oly szabatosan lett interpretálva; a szölistá

— ifjabb *Szöll István* — gyönyörű érczes bariton hangjával, a kitűnően sikerült részletek — frenetikus tapsra ragadták a hallgatóságot, mely zajosan követelte a mű ismétlését; sajnos, hogy e helyett egy népdalt énekelte el a dalárda.

Dr. Benedek János ügyvéd úr szavalt el azután — az ő nála szokásos bravourral egy gyújtó alkalmi költeményt. — E lángoló lelkű derék férfiú, alig néhány perc előtt érkezett B. Újvárosról hazahol színtelen szónoklatával gyújtotta, emelte a lelkesedést a Kossuth szobor leleplezési ünnepélyen. — Vannak még derek magyarjaink, kik egy maguk tartott állanak helyt. — Ezek közé tartozik *Dr. Benedek János* is. — Befejezéskül a dalkör *Kölcsy* himnuszát adta elő, — melyet — valamint a szózatot is a közönség állva hallgatott végig. — A vacsora egyszerű és izletes ételből állott — s mindenki meg volt elégedve a borral is, csak a terem fűtése és világítása volt hiányos. — Vacsora alatt az első felkészítőt a 32 dalár nevében a dalkör elnöke mondotta, éltetvén a kör alapító, rendes és pártoló tagjait és a megjelent vendégeket; — majd *Balogh Zsigmond* kir. járásbíró éltette a dalkört és annak elnökét *Komlóssy Arthurt*, ki ismét poharat emelt a dalkör műsorának legszebb pontja *Medgyessy Piroška* kisasszonyra. — Alig lett vége a bankettnek, — a táncolni vágyó fiatalok szétbontotta az asztalokat, csak igen szűkre szorítva a pityizáló öregeket és megkezdődött a tánc, mely a sok szép leányarczsal tarkított páholyokat egyszerre üressé tette, leszállottak a menyből az angyalok — és idelent a parketten lebegtek tovább. — Az első négyest 72 pár táncolta s tartott a tánc szakadatlan jó kedvben hajnali 5 óráig. — Az első fellépése tehát igen jól sikerült a *Petőfi dalkörnek* — kívánjuk, szívünkkel öhajtsuk, hogy azon feladatot, melyet maga elé kitűzött s mely létjogosultságát is igazolja, — teljesen betöltenie sikerüljön.

— **Sándor és József.** A két tavaszi névnap a mi sok Sándoraink és Józsefeink részére ez évben is elhozta az örömet. — Jő szokása a rokonoknak, az ismerősöknek és barátoknak, hogy felkeresik őket és elhalmozzák jó kívánsággal a névnaposokat. Az első József városunkban minden esetre gr. Degenfeld József főispán, kit a hatóságok üdvözöltek testületileg. Természetes, hogy a sok Sándor és sok József szívesen fogadja a szíves megemlékezést s a két nap a baráti vonalnak és tiszteletnek kifejezésének napjai lesznek.

— **A m. kir. államvasutak** hivatalnokai karának létszámában az előléptetések már kijöttek. A körülbelül 1000 előléptetésből a debreczeni üzletvezetőség területére circa 80 előléptetés esik. Ezek közül a helyben lakó hivatalnokok közül előléptettek a köveikezők: *Kereszty Béla*, *Mády Imre*, *Mauchs Imre*, *Szurilla József*, *Pető Imre*, *Telegdy György*, *Lőrincz Bálint*, *Albert József*, *Egerváry Béla*, *Békési Arthur*, *Wilhelm Sámuel*, *Werlin Sándor*, *Szenes Mihály*, *Funál Ottó*, *Csáky Alajos*, *Gyürky Lajos*, *Baidony Gyula*, *Nyiri Géza*, *Szita Jenő*, *Weibovszky József*, *Kuthscha Lajos*, *Lehel Tóbiás*, *Bicsi István*, *Sebe István*, *Bosznay Sándor*, *Karay Ferencz*, *Nagy János*.

— **Szép határozat.** A népkönyha vezetősége elhatározta, hogy a népkönyhat a jelenlegi alakjában egész ápril hó végéig fenntartja, de május elsejétől fogva, mikor már a nép munkát találhat, csak is korlátozott számban ad ebédet.

— **A jubileumi éremekért** oly tömegesen jelentkeznek a kiszolgált katonák, hogy a tanács katonai ügyosztálya egész ostromnak van mindennap kitéve, főoka ennek az, mikép a közönség azt hiszi, hogy mindenkinek, a ki csak katona volt, személyesen kell jelentkezni, a katonai ügyosztály és a kadkiegészítő parancsnokságok egyetértőleg tudomására hozzák a közönségnek, hogy **nem kell** jelentkezni a katonai ügyosztálynál azoknak, a kik a közös hadsereg vagy a honvédség tartalékosai vagy póttartalékosai s így katonai illetve honvéd igazolvánnyal vagy hadapródi, tisztí vagy katonai (igazolási); tisztviselői kinevezéssel bírnak; továbbá azoknak sem, akik a tartalék éveket a közös hadseregben vagy honvédségben kitöltötték, a népfelkötők helyezettettek át és vagy népfelkötői ajánlati lappal vagy népfelkötői könyvvel bírnak, mert ezeket a katonai honvéd kiegészítő illetve a népfelkötői járás parancsnokságok hozzák hivatalból javaslathoz. **Jelentkezni kell** f. évi márczius hó 25-ig azoknak, akik 1868. év előtt szolgáltak; akik 42-ik életévüket betöltötték s így már népfelkötői kötelezettségüknek is eleget tettek; végre azoknak, akik rendes szolgálati idejük letelte előtt a közös hadseregből, a honvédségtől, csendőrségtől, vagy a népfelkötéstől bármely uton és okból (p. o. sebesülés, felülvizsgálat stb.) elbocsáttak. Az ilyen egyének végelembocsátó levelüket, vagy egyéb igazolványukat személyesen, vagy irás mellett bemutatni kötelesek s az tőlük egyelőre elszedettek, de az éremmel együtt annak idején vissza adatik.

— **Eskütvő.** A helybeli hírlapírók egyik rokonszenves fiatal tagja *Mile Pál* e hó 15-én esküdt meg *Otrokocsi Vég* h Vilma kisasszonnyal, városunk egyik kiváló műveltségű szép leányával. Az esketési szertartást *Nagy Zsigmond* tanár végezte. Násznapok voltak: *Oláh Károly* tanácsnok és *Koncz Elek* a menyasszony nagybátyja.

— **A Kisuj-utoza** elejére építendő bérház tervét az építetető nagy bizottság elfogadta s a pénzügyi rész elintézése végett át tette a pénzügyi bizottsághoz. — A színház két új kijáró lépcsőzetét 43 ezer forint erejéig szintén elfogadták. Így a nyár a város jelentékenyen fog építkezni.

— **Alkalmi szindarabot** adatott elő *Komjáthy János* szinizarabot a héten. *Verő Györgytől* az „1848. Hadak útja” cizmen. Érdekes alkalmi darab ez, melyet mindég sokan néztek meg. A szerződött katonai zenekar nem működött ez estéken, hanem játszott a *Rácz Károly* bandája olyan sok szép jó régi nótát, hogy a közönség szinte köszönettel tartozik a katonazenekarnak — távollétéért.

— **Színházi műsor.** Hétfőn, *Ujházy Ede* vendégfellépésével kerül színre, mint ujdonság, először: „*Crampton mester*”, *Hauptman Gerhardt* érdekes színműve. Kedden, „*Constantin abbé*” című

szerepében fogjuk *Ujházy* művészetét élvezni. *Szerdán* pedig *Lessing* hírneves drámai költeményében a „*Bölcs Nánán*”-ban búcsúzik tőlünk a nagy művész. Előkézsületen van *Planquette* nagyszerű operetteje: „*A varázsgyűrű*” (*Le Talisman*). E darabról már megkezdtek a színpadi próbákat s a főbb szerepekben *F. Kállay L.* (Renée), *Locsa rekáné* (Leocadie), *Serfőzy Zs.* (Michelette), *Karacs (Georges)*, *Szathmáry (A király)*, *Békési (Ezredes)*, *Sziklay (A lovag)*, *Szentes (A marquis)*, *Rubos (Nicolas)* és *Püspöky (Popelinière)* vesznek részt. Ugyancsak a napokban kezdik bevezetni a színház egy nagyszerű francia bohózatát: „*A nőszabó*”, továbbá *Verő György* „*Oroszlánvadász*” című operettjét, valamint majd *Jókai* érdekes színművét „*Helví*”-t is.

* **Bevásárlási utamból** haza térve, van szerencsem a n. é. közönség szíves figyelmét a tavaszi idenyre dusan felszerelt uri divatú raktáromra felhívni, *Békés Lajos*.

Ingatlanok forgalma.

(A debreczeni kir. törvényszék, telekkönyvi osztályánál).

Özv. *Zagyva Mihály* né és gyermekei tulajdonát képező 2739. sorszámu házát megveszi *Kéki István* né *Némethy Juliánna* 1675 frtért.

Dodó Gyula és neje *Böszörményi Zsuzsanna* 3176. sorszámu házukat megveszi *Szöke Dániel* és *Kis Bálint*né *Izsó Erzsébet* 3300 frtért.

Seres Mihály né *Nagy Mária* és *Seres Lajos* ujosztásu földjeiket megveszik *László János* és neje *Tóth Juliánna* 1400 frtért.

Ujvári György 1143. sorszámu háznak és kúntöskerti szőlőnek öt illettó felerészét eladja *Jobbágy Imréné* 900 frtért.

Zsadányi József és neje *Zagyva Zsuzsanna* ujosztásu földjeiket megveszik *Zagyva János* és neje *Balogh Zsuzsanna* 700 frtért.

Zöld János és neje *Bányai Sára* 14 hold 1000 ööl területű ondódi földjeiket megveszik *Nagy Mihály* és neje *Balogh Erzsébet* 5000 frtért.

Özv. *Kálmán István* né *Gombos Sára* 477. sorszámu házát megveszi *Kálmán István* 1800 frtért. *Bekecs István* 3513. sorszámu házát megveszi *Szathmári Mihály* mint kiskoru gyermekei gyámja 1500 frtért.

Özv. *Horváth János* né *Kis Juliánna* csapókerti szőlőjét megveszi *Gere János* és neje *Szentpéteri Zsuzsanna* 500 frtért.

Gere János és neje *Szentpéteri Zsuzsanna* csapókerti szőlőjüket megveszik *Pap István* és neje *Kis Zsuzsanna* 580 frtért.

Kádár Ferencz és neje *Takács Zsuzsanna* 753 ööl területű ujosztásu földjüket megveszi *Katz Márton* 140 frtért.

Debreczeni piac.

Gabona árak. 1898. márczius 15-én.

		Felső ár	Közép ár	Alsó ár
Búza	mm.	12.50	12.40	12.30
Kétszeres	„	10.70	10.60	10.50
Rozs	m.	8.50	8.40	8.30
Árpa	„	6.60	6.50	6.40
Zab	mm.	7.50	7.40	7.30
Tengeri	„	5.20	5.10	5.00
Köles	„	5.00	5.45	0.—
Köleskása	„	13.50	12.—	11.50
Burgonya	„	2.00	1.80	1.60

Szarvasmarha és lóvásár.

Ló felhajtattott 550 db, eladatott 400 db. Marha felhajtattott 700 db, eladatott 610 db.

Húсарak.

Marhahús egy kiló 36—54, (kóser) 62 kr. Borjúhús 56—60 kr. Sertéshús 48—60 kr. Juhhús 32—36 kr. Szalonna m. mázsa 55—56, — háj 58 frt.

Tüzifa: 1 ööl tölgyfa 12 frt. nyárfa 7.— frt. Felvágatás 2 frt — kr, szállítás 1 frt 50 kr.

Napszámáarak.

Férfi ellátással — .50 ellátás nélkül — .80 nő ellátással 25—30 kr, ellátás nélkül 40—50 kr, gyermek ellátással 15 ellátás nélkül 25 kr.

Sertésvásár.

Felhajtattott 2450 darab, eladatott 1504 db. Ára sovány sertés páronként egy évesig —, másfél évesig —, két évesig —, öreg — Kövér sertés kilója — kr.

Szerkesztői üzenetek.

Hoffer J. urnak. A kérdézet fogorvos *Dr. Sichertman Adolf* lakik *Kossuth-utczán* (*Kardos László ház*) még május 1-ig nevezett házban található. Esetleges lakás változtatásról majd értesíteni fogjuk.

T. B. Kaptuk és közölni fogjuk.

T-i. Nagy sajnálatunkra a márcz. 15-diki ünnepségről irt tudósítását ki kellett hagynunk térszike miatt. De nem csak az öné, hanem többeket. A jó indulatot köszönjük és kérjük továbbra is.

Gr. Cs. A. A vers későn jött, de azért közölni fogjuk — a jövő számban.

R. Ilona. Valószínűleg a jövő számban.

K. B. Dehogy lehet most a „Közéleti tél”-hez verselni! Irjon inkább ódát a töltött káposztához, szonettet a liba sültéhez és dithirambot a malacz pórkölthöz, csak ilyen „főben járó” vétséget ne kövessen el. A sült tök és a pattogatott kukorica se rossz csömege más hiányában, de rossz vers jó hiányában — kész betegség.

N. K. Ej, ha! ki hinné.

Kiadótulajdonos: **Sichertman Herman.**

Százezrei a családoknak is szívesen előszeretettel naponta a

Eljen! eljen!

Kathreiner-féle Kneipp-malátakávét.

Mentes a bakkávnak egészségre ártalmas alkotórészeitől. Egyedül a Kathreiner-féle malátakávé az, mely annak illatát és kedvelt ízét magában foglalja. A Kathreiner-féle malátakávé étvágygerjesztő, könnyen emészthető, évek során át főmótták és gyermekek nézve egyaránt hasznosnak bizonyult. Legkifőképpen pótléka a bakkávnak, valamint ajánlásra legelőkelőbb vegyületek is annak. Tekintettel az egészségre és takarékosagra, a valódi Kathreiner-nak többé egy háztartásból sem szabad hiányoznia.

Óvás az értéktelen utazatóktól.

Homoki szőlőtelepítőknék igen fontos.

Ungváry László gyümölcsfa-iskolája CZEGLÉDEN.
Tessék árjegyzéket kérni! (35.) 6-6.

A cég 16 év óta áll fenn s most már az országon kívül is elterjedt a hira, a mennyiben ma már sok nemes és vadoncz csemetét szállít Horvát-, Szlavonország, Bosznia, Cseh-, Morvaország, Galiczia, Bukovina, Stájerország, Alsó- és Felső-Ausztria, valamint Szerbia, Bulgária, Románia és Németország részére. Nemesfa-állománya ezuttal 700,000 darab; vadoncz-állománya 10 millió. A cég évenként 4500-5000 rendelőnek küld szállítványokat. A gyümölcsfa-iskola teljesen homoktalajon létesült s így az főként a homoki szőlőtelepítőknék kincses háza azért, mert mint tudva van, a homoktalajból kikerült fa a homokföldben épen úgy, mint az agyagos, kövecses talajban, nemkülönben a lapos és magas (hegyes) fekvésnél mindig biztosabban ered meg és fejlődik, mint az, mely agyagos iszaplerakódású vagy túlságosan kövérített talajban állítatik elő. A gyümölcsfajok boldogult Bereczki Máté mezőkovácsi hírneves telepéről valók. Ugy magasderaku, valamint törpe csemeték megrendelhetők körte, alma, szilva, őszi-barack, kajszin-barack, cseresznye, meggy, lasponya, birs, dió és eperből. Az 1-2-3-4 éves, gazdag gyökerű, fajhiteles, igen szép csemeték drbja azok erőssége szerint 15 krtól 40 krig. A 4-5 éves igen erős koronás sorfák drbja 45-50 kr. Nagyban vételnél az árak külön megállapodás tárgyát képezik. Fentirt gyümölcsfajokból táblaírítás folytán 1-2-3-4 éves selejtezett minőségű csemeték is kaphatók, erősség szerint 2-5-7-10-15 krtól, melyek gazdag gyökérzetükkel fogva főként nagybani telepítésekhez olcsóságuk folytán igen ajánlatosak. Fenti minőségű csemeték vadonczai is bármely számban és erősségben megrendelhetők a fentirt cégnél. A gazdag gyökérzetű vadonczok 1000 azok erőssége szerint 5 frt 85 krtól 19 forintig tejed. Nagyobb vételnél 5-10-15%, engedmény. — Levél-cím:

Eladó rózsaburgonya.

Saját termésű rózsaburgonya: apró rakni való mm. 2 frt 50 kr. válogatott "2" "80"
Raktár: Szív-utca 2004-dik szám alatt. — Értekezhetni Hidvéger Mihálylyal.
(57.) 1-2. Kádás-utca 1886. szám alatt.

Uj. PÁJER JÓZSEF

üveg-, porcellán-, lámpa-, khina-ezüst-, dísztárgyak- és konyha berendezés nagyraktára DEBRECZENBEN.

„Leltározás befejezvé” címen hirdetett árúkat, azok olcsó és jósága által, rövid időn kiárultam. — Mostan sikerült több első rendű gyárossal, a folyton való szállítással, oly árakat kötnöm, hogy képes vagyok és leszek úgy a helybeli, mint a vidéki nagyrádemű közönséget mindig szép, jó és olcsó árúkkal ellátni.

Tudomásul:

Késpénz fizetéssel.	Késpénz fizetéssel.
Asztali készlet. Finom porcellán, aranyozva és díszmintával. Uj összeállítás, 6 személyre ezelőtt 10 frt, most 6 frt 50 kr.	Asztali készlet. Finom porcellán, aranyozva és díszmintával. Uj összeállítás, 6 személyre ezelőtt 10 frt 50 kr, most 7 frt 50 kr.
Asztali készlet. Finom porcellán, aranyozva és díszmintával. 40 darabból áll, 6 személyre ezelőtt 15 frt, most 12 frt 50 kr.	Thea készlet. Finom porcellán, aranyozva és díszmintával. 17 darabból áll, 6 személyre ezelőtt 8 frt, most 4 frt.
Fekete kávé készlet tálcával porcellán, aranyozva és díszmintával 17 drbból áll, 6 személyre ezelőtt 8 frt 50 kr, most 4 frt.	Kávé készlet tálcával porcellán aranyozva és díszmintával 17 darabból áll, 6 személyre ezelőtt 8 frt 50 kr, most 3 frt 50 kr.
Mosdó készlet finom porcellán, aranyozva és díszmintával. 7 darabból áll, ezelőtt 8 frt 50 kr, most 5 frt.	Mosdó készlet finom porcellán, aranyozva és díszmintával ezelőtt 9 frt — kr, most 4 frt 50 kr.
Mosdó készlet finom Fayans díszmintával . . . . . 9 " " " 4 " "	Fekete kávé csésze porcellán, díszmintával, igen csinos 1 pár " " 22 " " " 12 "
Fekete kávé csésze porcellán, aranyozva és díszmintával . . . . . 25 " " " 15 "	Kávé csésze, porcellán, aranyozva és díszmintával, igen csinos 1 pár . . . . . 35 " " " 25 "
Kávé csésze, porcellán, aranyozva és díszmintával, igen csinos 1 pár . . . . . 25 " " " 16 "	Amerikai cukor doboz nickel foglalóval, sajtolt üvegből 1 drb " 1 " 35 " " " 45 "
Sajtolt üveg tányérkák több mintákban, mély és lapos 1 " " " " " 5 és 6 "	" befőttes tál 6 személyre, mély . . . . . 1 " " " " " 30 "
" talpas tál 6 személyre mély . . . . . 1 " " " " " 35 "	" czúrkortartó fedővel, igen csinos . . . . . 1 " " " " " 25 "
" sőtartók több mintákban . . . . . 1 " " " " " 5 és 6 "	Ozsonnakések majolika nyéllal, igen csinos . . . . . 1 " ezelőtt 20 kr, most 10 "
Finom csiszolt boros pohár szalag díszszel 1 darab ezelőtt — frt 10 kr, most 6 kr.	" " " " csillag " 1 " " " " " 25 " " " 12 "
" " " " sima metszet " 1 " " " " " 7 " " " 4 "	" " " " szeglet metszet " 1 " " " " " 18 " " " 8 1/2 "
" " " " vizes " szalag díszszel " 1 " " " " " 16 " " " 8 "	" " " " csillag " 1 " " " " " 35 " " " 16 "
" " " " sima metszet " 1 " " " " " 9 " " " 6 1/2 "	" " " " szeglet metszet " 1 " " " " " 16 " " " 12 1/2 "
" " " " boros üveg szalag díszszel " 1 " " " " " 75 " " " 40 "	" " " " csillag " 1 " " " " " 90 " " " 60 "
" " " " vizes " szalag " 1 " " " " " 1 " " " " 52 "	" " " " csillag " 1 " " " " " 80 " " " 75 "
Hálószoba lámpa (Ampel) több színben . . . . . 3 frt 50 krtól feljebb 18 forintig.	Függő lámpa, felsulyzva csigával kipróbálva, igen csinos 3 " 50 " " 100 "

A fent jelzett cikkek kivül nagy raktárt tartok **khina ezüstökből, DÍSZTÁRGYAK**, ugyszinte evőeszközöket húsz évi jótállás mellett. **Konyhaberendezésekhez való minden kellékeket nagyválasztékban.**

Vendéglői és kávéházi berendezéseket (pontos méret) gyári árakkal.

Alpaca evőeszközöket, tálcákat kamat engedménnyel szállítok. Vidéki megrendeléseket előírás szerint a legpotosabban teljesítek, csomagolást nem számítok.

Menyasszonyi kelengyék vidékre szállításánál a netaláni kárt megtérítem, a ládákat nem számítom.

Maradok tisztelettel

(6-?) **Uj. Pájer József.**

A Mauthner-féle

hirneves konyhakerti- és virágmagvak

zárt és hatóságilag védett csomagokban, a törvényesen bejegyzett **medve-védjeggyel**

valamennyi nagyobb fűszer- és vaskereskedésekben kaphatók.

A Budapesten Andrassy-út 23. szám alatt létező **Mauthner Ödön** cég csakis **olyan csomagoknál** vállal teljes jótállást egészen friss és valódi magvakért, a mely csomagok ragasztva, a **medve-ábrával és a Mauthner névvel** jelölve, úgy a mint a mellékelt rajz is mutatja.

(33.) 7-8.

Vetés ideje: Augusztus és szeptember.
Ültetés távolsága: 15-20 cm.
Talaj minőség: közepesen trágyázott.

Mauthner-féle Magvak.

Aussetzeit: April und September.
Pflanzweite: 15-20 Cm.
Bodenbeschaffenheit: Gut gedüngt.